

- Børnene tror, vi er gift

Allerede for 10 år siden aftalte Dorte Georgsen og Jes Monrad Pedersen, at de ville stoppe som ledere på Vestervangskolen samtidig. Det var lige ved ikke at lykkes

TEKST: LENE SEJERKILDE
les@herringfolkeblad.dk
FOTO: MALENE KORSGAARD
mak@herringfolkeblad.dk

PENSION For Jes Monrad Pedersen er beslutningen om at gå på pension et farvel til 36 års ansættelse på Vestervangskolen - langt de fleste af dem som leder.

Helt så længe har Dorte Georgsen ikke været med. Mere præcist er det 11 år siden, hun kom til jobbet som skoleleder - i øvrigt ansat af Jes Monrad Pedersen, der som en sjov detalje har været involveret i ansættelsen af samtlige de medarbejdere, der i dag er på skolen.

På inspektorkontoret fornemmer man en både drillende og anerkendende tone mellem de to ledere, der godt kunne tyde på, at de kører et sundt parløb i deres »arbejdsægteskab«, hvis man må kalde det sådan?

- Det må du godte. Børnene tror, vi er gift. Forleden var der faktisk også en forælder, der spurgte, om vi var. Og personalet kan godt finde på at kalde os »far og mor«, griner Dorte Georgsen.

Men hvordan skulle børn og voksne næsten også tro andet, end at der er en helt særlig forbindelse mellem de to ledere, der ved juletid spiller julebingo med indlagt fis via skolens højtaleranlæg ud i klasserne; som i fællesskab har indført »kastanie-kaffe« - et månedligt træf, hvor forældre kan droppe forbi til en uformel snak med skolens folk under skolegårdsens kastanietræ; og som insisterer på fire gange om året at samle medarbejderne til aktivitetstid. Fordi selvfølgelig er der en helt masse driftsopgaver og udvikling af skolens hverdag forbundet med deres job. Men trivsel og gode relationer er lige så vigtig-

haft et par chancer for selv at gå efter skolelederjobbet, men har ladet muligheden ligge.

- Jeg har været glad for, og - synes jeg selv - også ret god til det, jeg gør. Men jeg mangler en ting i forhold til at kunne blive en god skoleleder: At kunne få nye visioner og ideer. Det synes jeg, en skoleleder skal kunne. Og det er Dorte rigtig god til. Mens jeg står klar til at løbe ideerne i gang, bakke op og drifte, lyder selverkendelsen fra viceskolelederen.

Forskellighedernes styrke

Dorte Georgsen har i sit arbejdsliv været mere omkring end Jes Monrad Pedersen - blandt andet som vejleder, skoleleder og viceskoleleder andre steder, som pædagogisk konsulent i Ikast-Brande Kommune og tilknyttet Socialstyrelsen som konsulent i forhold til at implementere det anerkendende PALS-program i folkeskolen.

Trods forskellighederne i arbejdslivets bane, er deres afsæt stort set identiske: For dem begge begyndte det med en lærereksamen fra Herning Seminarium i midten af 1980'erne og en stor kærlighed til selv at gå i skole, til at lære - og at lære fra sig.

- Jeg har faktisk altid gået i skole. Og altid elsket det. Jeg kommer også fra en lærerfamilie, og to af mine tre børn er i dag lærere og arbejder med ledelse. Den tredje er uddannet i it og kommunikation. Og når vi snakker om, hvad det egentlig er, hun laver, er der

mange elementer af hendes arbejdsliv, der minder om mine, fortæller Dorte Georgsen.

Både hun og Jes Monrad Pedersen er da også meget tydelige omkring, at de på ingen måde forlader en folkeskole eller et arbejdsliv, de er trætte af. Tværtimod.

- Jeg er altid stædt glad op for at gå på arbejde i en hverdag, der gennem mine 32 år som leder også har budt på mange forandringer. De første år kunne man jo for eksempel gå ind på lærerværelset og sige »sådan her er planen«, og til at lære - og at lære fra sig.

- Jeg har faktisk altid gået i skole. Og altid elsket det. Jeg kommer også fra en lærerfamilie, og to af mine tre børn er i dag lærere og arbejder med ledelse. Den tredje er uddannet i it og kommunikation. Og når vi snakker om, hvad det egentlig er, hun laver, er der

Det er her, forskellighedernes styrke kommer ind i billedet. For hvor viceskolelederen altid har været en høj og frontløber til it-systemer, detaljer og planlægning, så er skolelederen ikke bleg for at gå ind til en opgaveløsning med afsæt i en maveførmelse.

- Nogle gange har jeg sagt til Jes, at »jeg kan mærke, vi skal den vej«. Intuition og en masse irriterende spørgsmål er for mig et godt udgangspunkt for en drøftelse. Han er meget mere fakta- og detaljeorienteret. Og så er vi gode til at lytte til hinanden, fortæller Dorte Georgsen om den gensidige respekt for hinandens menneskelige og faglige styrker og de fælles veje mod gode løsninger.

En folkets skole

Når de to ledere kigger på den skole, de om lidt overdrager til nye kræfter, er det med stor tilfredshed og fortrøstning. For der er masser af gode børn og gode relationer til deres forældre. Et dygtigt og fællesskabsorienteret medarbejderkorps. En engageret skolebestyrelse. Og senest også et besøg fra Arbejdstilsynet, der resulterede i en rapport helt uden anmærkninger.

De er også ret enige om, hvad de ønsker for »deres skole i fremtiden.

- Det kan måske godt lyde som lidt en kliché, men det er det ikke. Jeg ønsker virkelig, at Vestervangskolen skal blive ved med at være en god folkeskole med fokus på læring og trivsel. En folkets

- Det var simpelthen den hårdeste og sværeste tid. Også som leder, siger hun, mens Jes Monrad Pedersen følger endnu et ønske til listen:

- Der vil altid være forandringer i skolen. Men jeg kunne godt drømme om, at der også blev tid til at implementere de reformer, der er på vej, før de igen bliver afløst af nye.

Battler i Wordle

Når man lytter til de to erfarne ledere snak ved mødebordet på inspektorkontoret, er der ikke meget i deres engagement, der tyder på, at de er på vej til at lægge opgaverne bag sig. Men sådan er det. Og det er godt. Som Jes Monrad Pedersen siger:

- Efter så mange år, hvor man hele tiden skal sige ja og nej og træffe afgørende beslutninger, bliver det også dejligt at kunne rydde hjernen lidt og måske at kaste sig over noget af det, der ikke har været tid til de seneste mange år.

Noget af det, han for alvor glæder sig til, er en masse samvær med sit trærgige barnebarn, for han kommer i skolealderen og ikke vil have samme mulighed for spontan morfar-tid.

Alligevel var det ikke Jes Monrad Pedersen, der i første omgang spillede en konkret pensionsdato på bordet. Det var derimod Dorte Georgsen, der en dag i slutningen af april efter et møde sagde, at hun havde tænkt sig at løbe fra deres aftale om begge at stoppe i

De er begge uddannede som lærer i midten af 1980'erne og har været ledere i mange år - de seneste 11 som duo på Vestervangskolen. Nu går skoleleder Dorte Georgsen og viceskoleleder Jes Monrad Pedersen også sammen på pension.

sundet sig og regnet på fakta, hoppede han med på at fremrykke den kollektive pensionering med et år.

Han har ingen aktuelle planer i forhold til at fortsætte den livslange tilknytning til folkeskolen, mens hun godt kunne se sig selv som tilkaldte vikar på en af øgnens skoler i fremtiden. Og tilknytningen til hinanden ser de også begge som noget, der vil bestå.

- Vi fortsætter i hvert fald som minimum med at »wordle«, gætter Dorte Georgsen og afslører, at lederduoen dagligt dystet mod hinanden i den app, der tester brugerens evner til at gætte ord.

Og man forstår, at det ikke er en dyst, der bliver taget let på. De er nogenlunde

JES MONRAD PEDERSEN

Afgående viceskoleleder på Vestervangskolen, fylder 62 år 9. juli.

Uddannet lærer fra Herning Seminarium 1986 med linjefag i fysik og samfundsfag og var de første to år ansat på Lundgårdskolen, før en rokadeførte ham til Vestervangskolen. Blev efter et par år tillidsrepræsentant på skolen og var i den rolle med til at implementere tidsstyringsystemet med F-, U- og Ø-timer for lærere. Udnævnt til viceskoleleder i 1992. Har undervejs også assisteret skoleforvaltningen i Herning Kommune med større planlægningsopgaver. Går på pension med udgangen af juli.

Bor i Herning. Har en datter, svigersøn og et barnebarn på tre år i Aarhus.

DORTE GEORGENSEN

Afgående skoleleder på Vestervangskolen, fyldte 62 år 9. februar.

Uddannet lærer fra Herning Seminarium i 1985 med linjefag i dansk og idræt, ansat som lærer ved Ikast Vestre Skole. Efter nogle år koblet på skolens 10.klasse og fra 1997 skolevejleder. Fireårig diplomuddannelse »fra lærer til leder« i løbet af 1990'erne. Blev i 2001 ansat på Hammerum Skole som skoleleder, men måtte efter et års tid stoppe, da mængden af arbejdstimer var uforenelig med familielivet. Herefter viceskoleleder på Ikast Vestre Skole frem til 2007, hvor hun blev ansat som pædagogisk konsulent ved Ikast-Brande Kommune og sideløbende med det også lånt ud som konsulent til Socialstyrelsen. August 2013 ansat som skoleleder på Vestervangskolen. Går på pension med udgangen af august.

Bor i Skibbild-Nøvling. Har tre børn - de to er blevet lærere og arbejder med ledelse, som deres mor, den tredje arbejder med it og innovation. Har seks bør-